

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt LVII. — Wydany i rozesłany dnia 25 listopada 1873.

152.

Rozporządzenie ministra sprawiedliwości z d. 19 listp. 1873,
zawierające Skazówkę czyli Przepisy o wykonaniu kodeksu postępowania karnego z dnia 23 maja 1873 Dz. u. p. Nr. 119 za porozumieniem się z Ministrem Spraw Wewnętrznych wydane.

Na mocy artykułu IX ustawy z dnia 23 maja 1873 Dz. u. p. Nr. 119, odnoszącego się do zaprowadzenia kodeksu postępowania karnego, porozumiawszy się z Ministrem Spraw Wewnętrznych uznaję za stosowne rozporządzić jak następuje:

Artykuł I.

Zamieszczona poniżej Skazówka, zawierająca przepisy o wykonaniu kodeksu postępowania karnego z dnia 23 maja 1873 wchodzi w zastosowanie jednocześnie z tymże kodeksem, to jest w dniu 1 stycznia 1874 jako w dniu oznaczonym za porozumieniem się z Trybunałem Najwyższym i Sądem kasacyjnym.

Artykuł II.

Jednocześnie przestają obowiązywać wszystkie przepisy instrukcyi rozporządzeniem Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1854 Dz. u. p. Nr. 165 wydanej a odnoszącej się do wewnętrznej działalności urzędowej i porządku czynności Władz sądowych w sprawach karnych — tudzież przepisy rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 3 sierpnia 1854 Dz. u. p. Nr. 201, dotyczące wewnętrznego urządzenia i porządku czynności Prokuratury przy sądach, o ile takowe przepisy ściągają się do przedmiotów nowym kodeksem postępowania karnego lub poniżej zamieszczoną Skazówką upravidlonych, nakoniec wszystkie w przytoczonych rozporządzeniach zawarte postanowienia, które odsyłają do procedury karnej z dnia 29 lipca 1853.

Artykuł III.

Wszelkie inne w rozporządzeniach cesarskich, zarządzeniach i reskryptach ministerjalnych zawarte postanowienia i pouczenia, które obok instrukcyi dla sądów karnych i przepisów dla prokuratury przy sądach urządały dotychczas czynności urzędowe organów

w postępowaniu karnem działających, o tyle pozostają w swej mocy, o ile ani przez ustanie przypuszczeń, na których polegają, nie stają się zbytecznymi, ani w skutek przepisów nowego kodeksu postępowania karnego i rozporządzeń w rozwinięciu tychże wydawanych nie ulegną zmianie.

Glaser r. w.

S k a z ó w k a,

obejmująca przepisy o wykonaniu kodeksu postępowania karnego z dnia 23 maja 1873

Część pierwsza.

Przepisy o działaniach sądów w sprawach karnych.

1. Co do ustroju sądownictwa.

§. 1. Dopóki istnieje dotychczasowy urząd sądownictwa, w duchu kodeksu postępowania karnego nazwa „Trybunały pierwszej instancji“ oznacza sądy krajowe i obwodowe, nazwa zaś „Trybunały drugiej instancji“ oznacza sądy krajowe wyższe.

W Trybunałach, gdzie za zezwoleniem Ministra Sprawiedliwości dla spraw karnych osobne istnieją wydziały a do przewodniczenia wydziałom osobni naczelnicy są ustanowieni, ci ostatni podejmują działania jakie kodeks postępowania karnego określa naczelnikowi (Prezydentowi) trybunału pierwszej instancji.

§. 2. Naczelnik trybunału urządza corocznie skład senatów stałych, (§. 18 K. P. K.) a to w ten sposób, aby te zaraz z początkiem roku czynności swoje objąć mogły. Wolno jest naczelnikowi wyznaczyć tych samych sędziów na członków i zastępców kilku senatów.

Ustanowienie senatów w §§. 12 i 13 K. P. K. wspomnianych, nazwiska członków pojedynczych senatów, zastępców i kolej zastępstwa należy obwieścić ogłoszeniem na domu sądowym przyklejonym; doniesienie zaś o składzie senatów przedłożyć sądowi krajowemu wyższemu w dwóch wygotowach.

Prezydent sądu krajowego wyższego przedłoży sądowi kasacyjnemu jeden wygotów takich doniesień tudzież doniesienie o senatach przez siebie w myśl §. 15 K. P. K. złożyć się mających.

W takiż sam sposób donosić należy niezwłocznie o zmianach w ciągu roku zachodzących.

§. 3. Gdyby na mocy ustawy z dnia 23 Maja 1873 Dz. u. p. Nr. 120, nastąpiło czasowe zawieszenie działalności sądów przysięgłych, wówczas na te przypadki, w których gwoli §. 3 tejże ustawy, powiększenie grona wyrokującego ma miejsce, ustanowionym podług §. 13 L. 1 K. P. K. senatom przydać należy po dwóch członków stałych i zastępców.

§. 4. Do przedsięwzięcia działań, przez kodeks postępowania karnego sądom powiatowym przydzielonych, przedewszystkiem powołany jest sędzia powiatowy. Może on samodzielne przedsięwzięcie takowych działań poruczyć sędziowskim urzędnikom pomocniczym, byle by ci posiadali do tego uzdolnienie, jakiego ustawa wymaga. Uchwały rozciągające lub uchylające areszt, raporty i odezwy wezwawcze do innych władz powinny być zawsze przedstawiane sędziemu powiatowemu do zatwierdzenia, wyjąwszy gdyby zwłoka groziła

niebezpieczeństwem. Co do prowadzenia dochodzeń wstępnych i śledztw przygotowawczych mocen jest sędzia powiatowy udzielać sędziowskiemu urzędnikowi pomocniczemu stanowcze skazówki i zobowiązać go ażeby żądał jego zatwierdzenia co do ważniejszych aktów, które na później odłożone być mogą.

II. Co do postępowania z czynnościami Izby Radnej.

§. Przewodniczący Izby Radnej mocen jest przydzielać do wypracowania jej członkom jako referentom exhibitu przychodzące do tejże Izby.

Jeżeli ma zapaść uchwała co do zarządzenia, wydanego przez członka Trybunału, wysłuchanie tegoż członka w Izbie Radnej może poprzedzać powzięcie uchwały, chociażby nawet nie zachodził przypadek §. 113 K. P. K.

Pisemne znoszenie się Izby Radnej z Trybunałem i pojedynczymi jego członkami odbywa się w drodze udzielenia arkuszy referatowych.

§. 6. Jeżeli przewodniczący Izby Radnej w sprawowaniu swego urzędu uzna potrzebę zarządzenia, które granice jego władzy przechodzi, powinien o tem naczelnika Trybunału niezwłocznie zawiadomić.

Naczelnik Trybunału może każdego czasu na posiedzeniu Izby Radnej żądać wyjaśnień co do biegu czynności.

§. 7. Izba Radna czuwać będzie nad biegiem dochodzeń wstępnych i śledztw przygotowawczych w myśl §. 12, ustęp 2, K. P. K. sądom powiatowym poruczonych.

§. 8. Izba Radna może polecić sądowi powiatowemu, któremu poruczone jest dochodzenie wstępne lub śledztwo przygotowawcze, aby przedłożył akty mianowicie też w tym celu aby ułatwić przejrzenie onych zastępcy oskarżyciela lub obwinionego w przypadkach, gdy ci mają prawo do przejrzenia onych.

III. Co do szczególnych działań urzędowych w postępowaniu karnem.

1. Doniesienia.

§. 9. Jeżeli doniesienie do sędziego śledczego następuje ustnie, należy spisać w tej mierze protokół i przesłuchać donosiciela w ten sposób aby uzyskać podstawę do dalszych działań urzędowych. Działania urzędowe, nie cierpiące zwłoki, można przedsiębrać nawet przed spisaniem protokołu.

§. 10. Jeżeli sędzia śledczy w toku czynności urzędowej dowie się o okolicznościach, wskazujących przestępstwo lub sprawę, o których prokuratorowi jeszcze niewiadomo, obowiązany jest niezwłocznie go o tem zawiadomić.

2. Wnioski oskarżyciela.

§. 11. We wszystkich przypadkach, kiedy sędzia śledczy obowiązany jest przedstawić rzecz Izbie Radnej do rozstrzygnięcia, dla tego że ma wątpliwość azali do wniosku oskarżyciela przychylić się wypada, powinien niezwłocznie żądać rozstrzygu tejże Izby.

§. 12. Sąd powiatowy obowiązany jest udzielić prokuratorowi na żądanie wiadomość o stanie postępowania karnego w sprawach o zbrodnie i występki, odpowiedzieć na wystosowane do siebie w tym względzie zapytania i przesłać mu akty do przejrzenia.

3. Dziennik.

§. 13. Jak tylko dochodzenie wstępne lub śledztwo przygotowawcze względem zbrodni lub występku zawisnie w sądzie, sędzia śledczy powinien założyć dziennik.

W sprawach o przekroczenia tylko wtedy należy założyć dziennik, gdy oprócz doniesienia, protokołu i wyroku więcej jeszcze aktów się uzbiera.

Jeżeli wyłączenie sprawy karnej ma miejsce (§§. 57, 58 K. P. K.), wówczas dla wyłączonej sprawy karnej założyć należy osobny dziennik i w obu dziennikach uczynić zapisek, że zostają ze sobą w związku.

O następnem wyłączeniu szczególnych aktów należy uczynić wzmiankę w dzienniku tej sprawy karnej, która pierwiej zawisnęła.

Jeżeli te akty do obu spraw karnych są potrzebne, wówczas można w miarę potrzeby domieścić odpisy pojedynczych aktów tam gdzie pierwotniki nie są przyłączone.

4. Okresy nieodwołczne.

§. 14. We wszystkich tych przypadkach kiedy postanowienie sądowe zależy od upływu okresu, należy utrzymywać dokładnie zapiski co do okresów. Jeżeli opuszczenie okresu pociąga za sobą wypuszczenie aresztowanego a obliczenie okresu jest wątpliwe, należy bezzwłocznie rzecz tę przedstawić Izbie Radnej do rozstrzygu.

Jeżeli w skutek nie dopilnowanego przez prokuraturę okresu przychodzi zadość uczynić przepisowi §. 27 K. P. K. należy donieść o tem niezwłocznie naczelnikowi Trybunału.

§. 15. Jeżeli w razie wyłączenia sprawy karnej, oskarżyciel zostaje wezwanym do oświadczenia się w §. 57, ustęp 3 i 4 K. P. K. wspomnianego, należy mu wyznaczyć do tego jak najkrótszy okres.

5. Protokoły.

§. 16. W protokołach uczyni się wzmianka o sądzie przedsiębiorającym działanie urzędowe, co takowe spowodowało i o godzinie rozpoczęcia onego. Jeżeli przesłuchanie obwinionego zabierze więcej czasu, należy wyrazić chwilę zakończenia.

§. 17. Gdy słuchany do protokołu podpisuje go znakiem swej ręki (§. 105 K. P. K.), protokolista napisze jego nazwisko przy tym znaku.

§. 18. W razie przybrania tłumacza do przesłuchań, na jednej stronie protokołu należy naprzód napisać pytanie w języku sądowym a pod niem dosłowny jego przekład, na drugiej zaś stronie odpowiedź w języku słuchanego a pod nią dosłowny przekład tejże.

6. Świadkowie sądowi.

§. 19. Naczelnik sądu postara się wezwać o zamówienie w powszechności świadków sądowych w siedzibie sądowej, w razie zaś potrzeby, co do wyboru odpowiednich osób porozumi się z naczelnikiem gminy.

7. Lista obrońców.

§. 20. Jeżeli którym z pomiędzy wpisanych do listy obrońców, prawo stawiania przed sądami, w przymocie obrońcy, zostało w ciągu roku odjętem, sąd krajowy wyższy oświadczy o tem sądy karne swojego obrotu, tudzież sąd kasacyjny.

Jeżeli kto odwołując się do zamieszczenia go w liście obrońców innego obrotu sądu krajowego wyższego, działa w sądzie jako obrońca spraw karnych, sąd może zażądać aby to swoje zamieszczenie wykazał.

8. Przyzwanie.

§. 21. Przyzwanie do obwinionego wystósowane należy ujawnić w aktach. Doręczenia skuteczniac będą zazwyczaj posługacze urzędowi lub naczelnicy gmin.

9. Przesłuchanie obwinionego.

§. 22. Sędzia śledczy, słuchając obwinionego, dochodzić będzie zarazem w jaki sposób można by dopomódz poszkodowanemu do powetowania szkody.

Jeśli obwiniony podczas przesłuchania opowiada lub wyznaje takie przestępstwa, o których sąd nie wiedział, zeznanie obwinionego i co do tych okoliczności będzie spisane.

10. Aresztowani.

a) Dostawienie obwinionych.

§. 23. Naczelnicy sądów zarządzają, aby im niezwłocznie dawano znać o każdym przyaresztowaniu i o każdym dostawieniu aresztowanego, i aby aresztowany tymczasowo w zatrzymanie był wzięty.

O dostawieniu należy bez zwłoki oznajmić sędziemu, który ma sobie poruczone prowadzenie sprawy karnej, a to tym końcem aby kroki poczynić się mające wcześniej a, jeśli ustawa działaniu urzędowemu okres naznacza, w przeciągu ustawowego okresu nastąpić mogły.

O każdym przyjęciu do aresztu zawiadomić należy prokuratora, jeżeli nie chodzi o oskarżenia prywatne lub subsidiarne.

Jeżeli gwoli §. 181 K. P. K. przytrzymanie więcej osób ma miejsce, idzie w zastósowanie przepis §. 17 instrukcyi dla sądów karnych z dnia 16 czerwca 1854.

b) Areszt obwinionego.

§. 24. Za każdym przyjęciem do aresztu należy:

1. sporządzić dokładny opis osoby i odzieży aresztowanego;
2. przeszukać dokładnie osobę i odzież aresztowanego;
3. wszelkie znalezione pisma, pieniądze, broń lub inne rzeczy, za pomocą których aresztowany mógłby się wyswobodzić, siebie lub innych uszkodzić, wszelkie przedmioty lub znamiona przestępstwa należy aresztowanemu odebrać, dokładnie spisać i wziąć w przechowanie sądowe.

W zastósowaniu zawartych w §. 58, instrukcyi dla sądów karnych z dnia 16 czerwca 1854 postanowień o przeznaczeniu więzienia, w którym obwiniony ma być umieszczonym, zachować należy przepisy §. 184 K. P. K.

§. 25. Gdy na obwinionego rozciągnięto areszt śledczy i pouczono go o środku prawnym, jaki mu przeciw temu służy, należy uczynić w protokole wzmiankę o takowem pouczeniu.

§. 26. Sędzia śledczy powinien utrzymywać osobne zapiski co do osób znajdujących się w areszcie dla zapobieżenia znowom, i o każdym przypadku rozciągnięcia lub uchylenia takiego aresztu donosić naczelnikowi sądu. Ten ostatni czuwać ma troskliwie nad tem, ażeby najdłuższe trwanie aresztu znowom zapobiegającego, w §. 100 K. P. K. oznaczone, nie było przekroczonem.

§. 27. Jeżeli postanowienie co do aresztu nie nastąpi wcześniej, sąd powiatowy w przypadku §. 89, ustęp 3 K. P. K., doniesie o tem nadprokuratorowi lub Izbie Radnej, w przypadkach zaś przekroczeń prokuratorowi.

c) Protokół aresztowanych.

§. 28. Będzie utrzymywany protokół wszystkich aresztowanych.

Rubryki tego protokołu są:

1. Liczba bieżąca, pod którą aresztowany zostaje wpisanym. Ta liczba biegnie bez przerwy od początku aż do końca roku. W końcu roku przenieść należy pozostałych aresztowanych do protokołu na rok przyszły w tym porządku kolejnym, w jakim byli w roku upłynionym wpisani, zaczynając na nowo szereg liczb.

2. Dzień kiedy nastąpiło przyjęcie do aresztu.

3. Wymienienie władzy lub organu publicznego, który do aresztu dostawił.

4. Imię i nazwisko aresztowanego.

5. Liczba więzienia i szczególne ostrożności, jakichby użyć wypadało.

6. Sprawowanie się aresztowanego w areszcie.

7. Dzień i sposób skończenia się aresztu.

d) Środki ostrożności względem aresztowanych.

§. 29. Niewolno ani pozostawiać ani dawać aresztowanym gotowych pieniędzy.

Naczelnik sądu postanowi ażali i pod jakimi ostrożnościami odzież, pościel, żywność i inne efekta uwięzionym w ogóle z poza więzienia dostarczane być mogą. W razie przyniesienia, przedmioty te należy zbadać dokładnie przed oddaniem do użycia.

Aresztowanemu, o taką zbrodnię obwinionemu, która jest zagrożona karą śmierci lub najmniej pięcioletniego więzienia, tylko potrawy, w zakładzie więziennym sporządzone, podawane być mogą.

§. 30. W tych przypadkach kiedy nie działa sędzia śledczy, przepisy w §§. 186 i 187 K. P. K. dla niego zakreślone, zachowane będą i przez sędziego, który ma sobie poruczone prowadzenie sprawy.

Przepisy tych paragrafów służą także za prawidło we względzie zastosowania postanowień w §§. 76 i 78 Instrukcji dla sądów karnych z dnia 16 czerwca 1854 zawartych, a dotyczących obcowania aresztowanego z duchownym i innemi osobami.

e) Zwiedzanie więzień.

§. 31. Będzie sporządzony protokół zwiedzenia więzień przez naczelnika sądu w myśl §. 189 K. P. K. odbytego.

II. Przedmioty, będące w przechowaniu.

§. 32. Jeżeli jakie przedmioty zostają wzięte w przechowanie sądowe, wówczas oznaczenie, na okładzie lub na kartkach pieczęcią sądową przypieczętowanych skutecznie się mające, wyrażać powinno dokładnie sprawę i protokół, do których należą, a to przez powołanie liczby protokołu podawczego i numeru dziennika.

Co się tyczy wziętych w przechowanie takich przedmiotów, które są poświęcane, i do służby Bożej przeznaczone, te należy oddać najbliższemu pasterzowi duchownemu właściwej społeczności religijnej, jeżeli nie mają być zwrócone mającym prawo do posiadania.

12. Tablica wykazawcza.

§. 33. Tablicę wykazawczą, §. 30 Instrukcyi dla sądów karnych z dnia 16 Czerwca 1854 przepisaną, sporządzi sędzia śledczy, a jeśli śledztwo przygotowawcze nie miało miejsca, przewodniczący rozprawy głównej, a to podług wzoru I; w pierwszym przypadku stwierdzi przewodniczący swoim podpisem rzetelność wpisanych szczegółów. Oddział 2 rubryki 7, należy pozostawić próżny, który w swoim czasie przez władzę, przeznaczoną do wykonania kary, wypełniony będzie.

13. Zawiadomienie prokuratora o rozpoczęciu kary.

§. 34. O rozpoczęciu każdej przez trybunał rozciągniętej kary, wolność odejmującej, zawiadomić należy Prokuratora; co się tyczy skazańców, mających być odesłanymi do zakładu karnego, należy mu nadto doręczyć tablicę wykazawczą wraz z odpisem wyroku i pobudek.

Jeżeli skazaniec nie w trybunale wyrokującym lecz w innym odbywa karę, o rozpoczęciu jej zawiadomić należy Prokuratora przy Trybunale wyrokującym.

14. Zawiadomienie o skazaniach.

§. 35. Doniesienia o nastąpionych skazaniach, które sąd stosownie do §. 402 K. P. K. uskutecznić jest obowiązany, będą udzielane Prokuratorowi.

15. Zawiadomienie Władzy bezpieczeństwa.

§. 36. Oprócz przypadków, w §. 7 rozporządzenia z dnia 5 marca 1853, Dz. u. p. Nr. 44, przywiedzionych, zawiadomienie władzy bezpieczeństwa o nastąpionych skazaniach i wtedy także ma miejsce, gdy orzeczenie następuje na mocy ustawy z dnia 10 Maja 1873, Dz. u. p. Nr. 108, dotyczącej rozporządzeń policyjno-karnych przeciw próżniakom i włóczęgom.

16. Oskarżenie subsidiaryarne czyli pomocnicze.

§. 37. Przepisane w §. 48, L. 2 i 3, K. P. K. zawiadomienie rościciela prywatnego o odstąpieniu prokuratora od ścigania, będzie przez sąd uskutecznione.

§. 38. Do exhibitów podług §. 134 Instrukcyi dla sądów karnych z dnia 16 Czerwca 1854 do Dziennika podawczego zaciągać się mających, należą także wnioski rościcieli prywatnych o wytoczenie śledztwa przygotowawczego (§. 48, L. 1. K. P. K.), ich oświadczenia że obstają przy ściganiu (§. 48, L. 2 i 3. K. P. K.), i wniesione przez nich akty oskarżenia.

§. 39. O każdym wyniesieniu oskarżenia pomocniczego, o dniu rozprawy głównej w przedmiocie takowego i o stanowczem załatwieniu sprawy karnej sąd oświadczi prokuratora przez udzielenie aktu.

17. Przechowanie aktów w Registraturze.

§. 40. Akty należy podzielić na główne oddziały Registratury w ślad §. 167 Instrukcyi dla sądów karnych z dnia 16 czerwca 1854 zaprowadzić się mające, a to podług następujących rozróżnień:

- A. Akty spraw karnych, innym władzom odstąpionych;
- B. Akty spraw karnych bez odbycia rozprawy głównej ukończonych;
- C. Akty spraw karnych, w których odbyła się rozprawa główna;

D. Udzielenia i korespondencye innych władz w sprawach karnych, które nie mają związku z przypadkami karnymi w sądzie wiszącym;

E. Akty dotyczące więzień;

F. Akty Trybunału jako sądu powołania (§. 13 L. 2 K. P. K.).

18. Koszta i kary pieniężne.

a) Koszta podróży przysięgłych.

§. 41. Każdy przysięgły, któremu gwoili §. 25 ustawy z dnia 23 Maja 1873, Dz. u. p. Nr. 121, o układaniu listy przysięgłych, należy się wynagrodzenie, otrzyma 1 zł. wal. austr. za każdą godzinę drogi tam i napowrót.

Odległości obliczać się będą tak samo jak w podróżach służbowych urzędników sądownictwa.

Uiszczenie nastąpi jako zaliczka z funduszu zapasowego na koszta karno-sądowe sądu.

b) Koszta wykonania kar wolność odejmujących.

§. 42. O ile koszta wykonania kar wolność odejmujących w ślad §§. 387 i 388 K. P. K. obejmują wydatki na żywienie, legowisko, opał, światło, dostarczenie i czyszczenie bielizny i odzieży, tudzież przypadający na każdego z osobna karańca udział kosztów strzeżenia i zawiadywania miejsca karnego, będą oznaczone liczebnie dla wszystkich karańców pewnego obrebu na każdą głowę — dziennie w sposób jednostajny, jednakże oddzielnie dla każdej kategorii miejsc karnych, mianowicie zaś dla samoistnych zakładów karnych więzień przy Trybunałach pierwszej instancji i aresztów przy sądach powiatowych.

Przeciwnie, koszta choroby i połogu obliczane będą dla każdego z osobna karańca, na którego narosły, a zawsze podług wysokości rzeczywistych wydatków.

§. 43. Minister sprawiedliwości ustanawia dla każdego samoistnego zakładu karnego co trzy lata koszta wykonania kar na każdą głowę dziennie w sposób jednostajny liczebnie oznaczyć się mające, zaś dla domów więziennych przy Trybunałach pierwszej instancji w każdym obrebie sądu krajowego wyższego i dla aresztów przy sądach powiatowych w obrebie każdego Trybunału pierwszej instancji corocznie Prezydent sądu krajowego wyższego.

aa) Koszta wykonania kar dla zakładów karnych.

§. 44. Co się tyczy samoistnych zakładów karnych, tak należy pod tym względem postępować:

Dodają się do siebie narosłe podczas trzech zupełnie upłynionych lat kalendarzowych wydatki na utrzymanie karańców (żywienie, legowisko, opał, światło, przysposobienie i czyszczenie bielizny i odzieży), na wynagrodzenie składu osobowego dozorców i urzędników, na utrzymanie w należyтым stanie budynków i sprzętów, oraz na opędzenie potrzeb domowych, kancelaryjnych i wszelkich innych, jakich wymaga strzeżenie i zawiadywanie zakładu i popęd robót.

Od tego odciąga się łączna wartość pieniężna, otrzymana przez te trzy lata za robotę karańców, a suma ztąd wynikła dzieli się przez liczbę dni utrzymania, jaka się w tymże przeciągu czasu uzbierała.

Ilość w ten sposób wynaleziona przedstawia udział kosztów wykonania kary, na każdego z osobna karańca dziennie na przyszłe trzy lata przypadający.

Wszelako ułamki centów przechodzące połowę centa biorą się za pół centa, nie dochodzące zaś połowy pomijają się.

bb) Koszta wykonania kary dla domów więziennych i aresztów przy sądach.

§. 43. Co się tyczy domów więziennych przy Trybunałach pierwszej instancji i aresztów przy sądach powiatowych, wyrachowanie kosztów wykonania kary na jednego karańca dziennie przypadających, nastąpi na każdy rok w ten sposób, że suma narosłych przez całkowicie upłyniony przedostatni rok kalendarzowy, — we wszystkich Trybunałach właściwego obrebu sądu krajowego wyższego a względnie we wszystkich sądach powiatowych w obrebie właściwego Trybunału pierwszej instancji, — wydatków na wynagrodzenie składu osobowego dozorców i urzędników więziennych, na utrzymanie w należyłym stanie budynków więziennych i sprzętów oraz na opędzenie potrzeb domowych, kancelaryjnych i wszelkich innych, jakich wymaga strzeżenie i zawiadywanie domu więziennego (aresztów), z wyjątkiem wydatków na popęd robót, dzieli się przez liczbę wszystkich dni zaopatrzenia, jaka się w ciągu tegoż samego roku zebrała a tak wyrachowana ilość dolicza się do ilości kosztów utrzymania podług §. 387 K. P. K. dla każdego aresztowanego dziennie za każdym razem ustanowionej.

Z ułomkami centów, jakieby w tem wyrachowaniu wypadły, postąpi się według przepisu §. 44.

Jeżeli karańca podczas kary używano do robót w miejscu kary (dom więzienny, areszt) zaprowadzonych, wówczas od sumy kosztów wykonania kary, gwoili pierwszego ustępu niniejszego paragrafu nań spadających, odjąć należy czysty dochód jaki z jego pracy do kasy zapasowej wpłynął a który ma być obliczony podług ilości dni podjętej przezeń pracy i podług zapłaty dziennej, jaka w miejscu kary jest zwyczajną.

Wszelako to potrącenie nie może w żadnym razie przewyższać ilości zarobku według przyjętego systemu za taki sam czas karańcowi przekazanego (zarobku nadobowiązkowego).

cc) Ogłoszenie kosztów wykonania kary, wolność odejmującej.

§. 46. Cyfra kosztów wykonania kary na każdego karańca dziennie przypadających, za każdym razem dla samoistnego zakładu karnego ustanowiona, będzie ogłaszana przez dziennik ustaw państwa.

Cyfry codziennych kosztów wykonania kary dla karańców sądowych, będą obwieszczane przez urzędową gazetę krajową i sądom, których to dotyczy, na piśmie udzielane.

dd) Wymiar kosztów wykonania kar, wolność odejmujących, na mocy dawniejszego K. P. K.

§. 47. Koszta wykonania kary podług paragrafów poprzedzających oznaczone, tylko od tych karańców ściągać należy, którzy wyrokiem, na mocy kodeksu postępowania karnego z dnia 23 maja 1873 D. U. P. Nr. 119 zapadłym, na karę wolność odejmującą skazani zostali.

Od tych osób, którym kara wolność odejmująca wyrokiem, na mocy dawniejszej procedury karnej zapadłym, nałożoną została, ściągać należy koszta utrzymania stosownie do dotychczasowych przepisów na rok 1873 oznaczone, o ile zwrot takowych wogóle powinien mieć miejsce.

e) Ściąganie kosztów postępowania karnego i wykonania kary.

§. 48. W poborze kosztów postępowania karnego i wykonania kary sądy aż do dalszego rozporządzenia stosować się mają do istniejących przepisów.

§. 49. Zatrzymanie własności obwinionego, z okoliczności postępowania karnego w zachowanie sądu więtej, na pokrycie kosztów postępowania (§. 138 instrukcyi dla sądów karnych z dnia 16 Czerwca 1854) zależy od warunków w §. 391 K. P. K. przewidzianych.

d) Kary pieniężne.

§. 50. Kary pieniężne ściągać mają sądy tak jak dotychczas. O nastąpionem uiszczeniu kar pieniężnych, wyrokami rozciągniętych, należy dawać wiadomość Prokuratorowi przez przesłanie aktu do przejrzenia.

§. 51. Kary pieniężne, na mocy §. 7 K. P. K. przez Trybunały w pierwszej lub wyższej instancyi rozciągane, a przez sądy powiatowe ściągane, należy za każdym razem odsyłać do Trybunału pierwszej instancyi za pokwitowaniem.

§. 52. Z tak wpłynionych kar pieniężnych i wydanych ilości składać należy corocznie w końcu Stycznia Sądowi Krajowemu Wyższemu rachunek podług wzoru II ułożony i potrzebniemi dokumentami poparty.

Jeżeli nie było ani wpływu ani wydatku, należy donieść że nie było,

§. 53. Komisya złożona z naczelnika Trybunału, z sędziego sprawującego nadzór więzienny i z prokuratora zawiadywać będzie w Trybunałach wpływem z grzywien tudzież obracać takowy w myśl §. 7 K. P. K. na wsparcie wypuszczonych na wolność. Komisya stanowi większość głosów.

Rozporządzenia tego rodzaju w sądach powiatowych wydawać będzie sędzia powiatowy po wysłuchaniu organu prokuratoryi.

Pieniądze te w każdym razie będzie miał w zachowaniu naczelnik sądu.

§. 54. Wsparcie należy się przed innemi takim osobom, które zniskąd nie mają pomocy a wzbudzają oczekiwanie że zechcą żyć z uczciwego zarobku.

W jednakich okolicznościach, wypuszczani z aresztu śledczego zasługują na większe względy aniżeli wychodzący karańcy.

e) Wyrok śmierci.

§. 55. Za wykonanie wyroku śmierci należy się katowi 25 zł. a potrzebnym do tego pomocnikom jego po 5 zł. Oprócz tego, jeżeli wykonanie nastąpić ma gdzieindziej a nie w miejscu jego zamieszkania, należy się mu obok wynagrodzenia za środek transportowy, którego używać musi, przyczynek na wyżywne dla niego i jego pomocników dziennie w ilości łącznej 5 zł.

IV. Widoczność, kontrola i nadzór.

1. Zapiski i rejestry.

a) Sądy powiatowe.

§. 56. Sądy powiatowe utrzymywać będą podług wzoru (formularza) III rejestr otrzymanych doniesień o zbrodniach i występkach.

§. 57. W każdym sądzie powiatowym należy utrzymywać według wzoru IV rejestr wytoczonych tamże spraw o przekroczenia.

b) Trybunał pierwszej instancji.

§. 58. Zamiast wzoru rejestra głównego w §. 6 instrukcyi dla sądów karnych z dnia 16 Czerwca 1854 podanego, służyć ma wzór V.

Oprócz tego utrzymywać należy podług wzoru VI osobny rejestr wszelkich wniesionych oskarżeń.

c) Izba Radna.

§. 59. Przewodniczący Izby Radnej utrzymywać będzie podług wzoru VII rejestr referowanych w tejże Izbie exhibitów. Wpisywanie do rubryk ma być uskuteczmane na posiedzeniu.

d) Przewodniczący.

§. 60. Przewodniczący rozprawy głównej w Trybunale i przewodniczący Trybunału przysiężniczego utrzymywać mają według wzoru VIII rejestr otrzymanych spraw karnych.

Jeżeli przewodniczący Trybunału przysiężniczego nie jest członkiem Trybunału, wówczas naczelnik Trybunału po skończonej kadencji poruczy członkowi tegoż sądu rejestr, końcem przeprowadzenia czynności urzędowych z utrzymywaniem onego połączonych.

e) Trybunał jako Sąd powołania.

§. 61. Co do zażeń przychodzących do Trybunału jako sądu powołania i powołyńców przeciwko sądom powiatowym utrzymywać należy księgę zapisków podług wzoru IX.

2. Wykazy czynności.*a) Sądy powiatowe.*

§. 62. Sądy powiatowe przysyłać będą Trybunałowi pierwszej instancji corocznie a to w dniach ośmiu po upływie roku wykazy swoich czynności w sprawach karnych podług wzoru X sporządzać się mające, Trybunał zaś będzie je przedkładał Sądowi Krajowemu Wyższemu.

§. 63. Sąd powiatowy składać będzie sprawozdanie miesięczne o stanie wszystkich wiszących śledztw przygotowawczych w §. 95 K. P. K. przewidziane a to w wykazie podług wzoru XI sporządzonym.

W tym wykazie będą także zamieszczone dochodzenia wstępne przez Izbę Radną w myśl §. 12 K. P. K. poruczone.

Izba Radna otrzymawszy taki wy wykaz, zaraz go sprawdzi, co z porządku rzeczy wypadnie zarządzi a następnie tenże wykaz najpóźniej w dniach ośmiu zwróci sądowi powiatowemu, który uzupełniwszy go przez dopisanie w nim szczegółów odnoszących się do przypadków już w nim zamieszczonych i wciągnąwszy później wytoczone sprawy karne będzie mógł z niego korzystać przy układaniu dalszego sprawozdania.

b) Trybunał pierwszej instancji.

§. 64. Roczne wykazy czynności, do których składania Trybunały pierwszej instancji w ślad §. 42 instrukcyi dla sądów karnych z dnia 16 czerwca 1854 są obowiązane, sporządzać należy podług wzoru XII.

§. 65. Trybunały pierwszej instancji składają Sądowi Krajowemu Wyższemu roczne wykazy swych czynności w sprawach o przekroczenia podług wzoru XIII.

c) Sąd Krajowy Wyższy.

§. 66. Sady Krajowe Wyższe sporządzać mają wykaz swych czynności w sprawach karnych podług wzoru XIV.

d) Sąd kasacyjny.

§. 67. Trybunał Najwyższy jako Sąd Kasacyjny utrzymywać będzie według wzoru XV wykaz czynności swoich, po skończonym roku, Ministrowi Sprawiedliwości udzielić się mający.

Część druga.

Przepisy o czynnościach Prokuratoryi.

Oddział I.

O czynnościach Prokuratoryi przy Trybunałach.

Doniesienia.

§. 68. Jeżeli Prokurator mniema że doniesienie ustne jest upodstawnione, spisze takowe w krótkości. Jeżeli zaś uważa że jest bezpodstawne, objaśni w tej mierze oskarżyciela, a jeżeli ten pomimo to przy doniesieniu obstaje, przyjmie je na żądanie do protokołu.

§. 69. Jeżeli nie było dochodzeń wstępnych w drodze sądowej, a Prokurator otrzymane doniesienie odrzuca (§. 90 K. P. K.), powinien poczynić sądowi potrzebne udzielenia w tych przypadkach: gdy obwinionego dostawiono do sądu, gdy jakowe przedmioty należy wziąć w zachowanie sądowe albo wypada aby sąd co innego zarządził.

Dochodzenia wstępne.

§. 70. Jeśli Prokurator odbycie dochodzeń wstępnych za potrzebne uważa, powinien się w tej mierze udawać w powszechności do monarchicznych władz policyjnych, tam gdzie się takowe znajdują.

Wskazuje on tylko w ogóle kierunek, w jakim iść mają dochodzenia wstępne, może jednak udzielać nawet szczegółowe skazówki co do szczególnych czynności urzędowych przedsiębrać się mających. Mianowicie zaś może domagać się spisania protokołów a nawet zakreślać szczegółowe pytania, na które przesłuchania żąda.

Znoszenie się z innemi władzami powinno być o ile możności ustne; w przypadkach ważniejszych zapisywać będzie, o co wzywał, i co mu udzielono; ma także prawo żądać aby władza zawezwana udzieliła mu swoje zapiski.

W razie nieprawidłowości, nieusprawiedliwionej odmowy przyjęcia w pomoc lub zwłoki, Prokurator uda się do władzy bezpośrednio nad zawezwaną władzą przełożonej lub też do Nadprokuratora.

Przepisy te służą i wtenczas gdy Prokurator wzywa inne władze administracyjne a nie monarchiczno-policyjne o dochodzenia wstępne.

Śledztwo przygotowawcze.

§. 71. Jeżeli Prokurator wniosł o rozpoczęcie śledztwa przygotowawczego, wówczas powinien w myśl §. 92 K. P. K. wyrazić stanowczo i dokładnie przeciw którym osobom i o jakie czyny wniosek jego jest wystosowany.

Co i wtenczas także powinien uczynić, gdy w ciągu śledztwa przygotowawczego wniosł, ażeby takowe do innego czynu lub do innych osób rozciągnąć.

§. 72. Nawet po rozpoczęciu śledztwa przygotowawczego Prokurator powinien pamiętać o dostarczeniu potrzebnego do rozwinięcia śledztwa materiału i wolno mu także w tym celu żądać (§. 36 K. P. K.) od innych władz poparcia.

Akt oskarżenia.

§. 73. Jeżeli akt oskarżenia wniesionym zostaje przeciw więcej oskarżonym, w wygotowach dla każdego z osobna oskarżonego, można opuścić te punkta oskarżenia, które nie dotyczą go ani pośrednio ani bezpośrednio.

§. 74. Jeżeli obwiniony, zostający w areszcie, oświadczy przed sądem, że zrzeka się doręczenia aktu oskarżenia (§. 209 K. P. K.) i poprzestaje na jego odczytaniu, można mu nie doręczać takowego a wtedy stwierdzone w protokóle odczytanie zastępuje doręczenie aktu oskarżenia.

Unaocznienie oskarżeń pomocniczych.

§. 75. Prokurator ma się starać o to, aby zostawał w ciągłej świadomości stanu działań karnych, przedsięwziętych na podstawie skarg pomocniczych; o zająsci każdego takiego przypadku, a w razie nieskończenia się sprawy w postępowaniu uprzedniem, o wniesieniu aktu oskarżenia i o skutku powinien donosić Nadprokuratorowi.

Wykonanie kary.

§. 76. Ponieważ gwałt §. 405 K. P. K. Prokurator powinien zarządzić odstawienie skazańców, którzy mają odbyć karę w zakładzie karnym, przeto stanowi się w tej mierze co następuje:

Jeżeli skazaniec zostaje na wolności, Prokurator ze względu na zachodzące okoliczności postanowi ażeby skazaniec ma się bezpośrednio stawić w zakładzie karnym lub w sądzie. O wydanem zarządzeniu i o dniu, do którego zgłoszenie się do kary ma nastąpić, należy zawiadomić tak skazańca jak władzę do przyjęcia go powołaną. Jeżeli skazaniec wezwaniu zadość nie uczyni, Prokurator zawiaduje sąd o przyaresztowanie go.

Co się tyczy skazańców, którzy się w areszcie sądowym znajdują, Prokurator oznajmia Naczelnikowi Trybunału do którego zakładu karnego mają być odstawieni. W tym przypadku należy na to aby wrazie jednakich okoliczności odsyłać skazańców do zakładu karnego w tym samym porządku kolejnym, w jakim karę w sądzie rozpoczęli.

We wszystkich przypadkach Prokurator przysyłać ma zakładowi karnemu tablicę wykazawczą wraz z odpisem wyroku i pobudek (§. 34).

Wygnanie z kraju, wydalenie.

§. 77. Jeżeli wyrok opiewa wygnanie z kraju lub wydalenie, wówczas Prokurator oprócz doniesienia w §. 407 K. P. K. przepisanego, udzieli treść wyroku Dziennikowi Policyi Centralnej.

Pozbycie depozytów.

§. 78. Prokurator dopilnuje aby sąd w ślad §§. 377 i 379 K. P. K. zarządził sprzedaż przedmiotów, pochodzących ze śledztw karnych, i czuwać będzie nad wykonaniem tego zarządzenia.

Obwieszczenia.

§. 79. Stosownie do istniejących przepisów sądy obowiązane są udzielać Dziennikowi Policji Centralnej wiadomość o ważniejszych wypadkach; wszelako jeśli zachodzi potrzeba takowego udzielenia a sprawy jeszcze nie ma w sądzie, wówczas uczyni to Prokurator.

Obrabianie spraw.

§. 80. Za zezwoleniem Nadprokuratora może Prokurator poruczyć niektórym ze swoich Podprokuratorów samodzielne prowadzenie spraw im przydzielonych, jeśli nawet czynności tego wymaga; wszelako i w tych przypadkach obowiązany jest sam dokładnie rozstrząsać oświadczenia odrzucające doniesienia (§. 90 K. P. K.), akta oskarżenia wnoszone w przypadkach podlegających sądowi przysięgłych i zażalenia nieważności.

Przeglądanie aktów.

§. 81. Nadprokurator ma prawo przeglądać akta Sądu Krajowego Wyższego i podwładnych temuż sądowi sądów, nie wyłączając protokołów narady. Toż samo prawo służy Prokuratorowi względem Trybunału pierwszej instancji i podwładnych temuż Trybunałowi sądów powiatowych.

Raport miesięczny.

§. 82. W sprawozdaniach miesięcznych stosownie do §. 31 K. P. K. Nadprokuratorowi składać się mających, należy wyszczególnić ilość spraw karnych, przez zwrócenie doniesienia i ilość w inny sposób załatwionych. Co się tyczy spraw karnych, jeszcze wiszących, należy donieść o ich stanie, wymieniając poszczególnie ilość spraw karnych będących w toku dochodzeń wstępnych, w toku śledztwa przygotowawczego tudzież w stadium oskarżenia, oraz ilość spraw, w których już odbyła się rozprawa główna. W ważniejszych przypadkach przedstawić należy osobny stan każdej takiej sprawy karnej.

Nadprokuratorowi zachowuje się wolność żądania od Prokuratora, jeśli uzna tego potrzebę, bliższych wyjaśnień co do spraw karnych załatwionych lub co do stanu wiszących.

Zapiski dotyczące rozpraw głównych.

§. 83. Prokurator utrzymywać będzie według wzoru XVI rejestr zarządzonych rozpraw głównych i ich skutku dotyczący, a w porządku bieżących dni roku prowadzony.

Doniesienia sądów powiatowych.

§. 84. Prokurator utrzymywać będzie w naoczności doniesienia sądów powiatowych, o wytoczonych przez nie w ślad §. 89 K. P. K. dochodzeniach wstępnych względem zbrodni i występków, a co się tyczy aresztowanych czuwać ma nad wczesnem przedkładaniem aktów.

Wykaz czynności Prokuratury.

§. 85. Roczny wykaz czynności przez Prokuratorów stosownie do §. 22 rozporządzenia dla Prokuratury z dnia 3 sierpnia 1854 składać się mający, ma być ułożony podług wzoru XVII, zaś wykaz statystyczny podług wzoru XVIII.

Wykaz czynności Nadprokuratury.

§. 86. Nadprokurator zaprowadzi według wzoru XIX wykaz własnych czynności. Ministrowi Sprawiedliwości składać się mający.

Oddział II.

O czynnościach urzędowych organów Prokuratury przy sądach powiatowych.

Organy Prokuratury przy sądach powiatowych.

§. 87. Obowiązki prokuratorskie przy sądach powiatowych wykonywają następujące organy Prokuratury:

1. urzędnicy Prokuratury;
2. przeznaczeni do tego urzędnicy władz politycznych i policyjnych;
3. osobno mianowani funkcyonaryusze Prokuratury i ich zastępcy.

W który z powyższych sposobów służba prokuratorska w każdym sądzie powiatowym w szczególności ma być pełnioną, postanowi sam Minister Sprawiedliwości, tam zaś gdzie spółdziałanie władz politycznych i policyjnych jest potrzebne, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

O Funkcyonaryuszach Prokuratury w szczególności.

1. Mianowanie.

§. 88. Funkcyonaryuszem Prokuratury lub jego zastępcą, tylko ten może być mianowany, kto jest w pełnem używaniu praw obywatelskich, posiada potrzebne uzdolnienie i zasługuje na zaufanie. Powinien zwykle przebywać w siedzibie sądu powiatowego lub w bezpośrednim pobliżu teje i umieć języki sądowe.

Władza mianowania służy Nadprokuratorowi, który zniesie się uprzednio w tej mierze z Naczelnikiem kraju.

Jeżeli mianować się mający zostaje w służbie publicznej, potrzebnem jest przyzwolenie jego władzy przełożonej.

Nadprokurator może jest funkcyonaryusza Prokuratury każdego czasu bez wymienienia przyczyny uwolnić od urzędu; uwolnionemu nie służy prawo zażalenia z tego powodu.

Tak uwolniony może być każdego czasu znowu mianowanym.

2. Rozpisanie konkursu.

§. 89. W celu obsadzenia opróżnionych posad może Nadprokurator rozpisać konkurs; wszelako w wyborze swoim nie jest ograniczony do tych, którzy się w drodze konkursu zgłosili.

Podania będą wnoszone do Prokuratora, który je po wyjściu okresu wraz ze swoim zdaniem przedstawi Nadprokuratorowi.

Uprzymiotnienie ubiegających się ocenia Nadprokurator, któremu wolno jest w drodze, jaką za stosowną uzna, zasięgnąć w miarę potrzeby bliższych w tej mierze wiadomości.

3. Przysięga służbowa.

§. 90. Przed objęciem obowiązków służby, mianowany złoży przysięgę służbową w rotę zawartą we wzorze XX.

Przysięgę odbierze Prokurator, ale wolno mu wezwać sędziego powiatowego o odebraniu takowej.

4. Wynagrodzenie.

§. 91. Minister Sprawiedliwości stanowi azali funkcyonaryusz Prokuratury ma pobierać wynagrodzenie za pełnienie obowiązków służby i w jakiej wysokości.

Wynagrodzenie będzie wypłacane w urzędzie podatkowym na wezwanie Nadprokuratora za asygnacją Prezydenta Sądu Krajowego Wyższego, a to w ratach miesięcznych lub kwartalnych z dołu.

§. 92. Prawo do przyznanego wynagrodzenia zaczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po dniu objęcia służby. Jeżeli pełnienie obowiązków służbowych kończy się przed upływem miesiąca kalendarzowego, funkcyonaryusz Prokuratury ma tylko prawo do stosunkowej części raty miesięcznej.

§. 93. Usprawiedliwiona nieobecność w służbie, w ciągu roku nie dłużej nad jeden miesiąc trwająca, nie pociąga za sobą wstrzymania wynagrodzenia.

Jeżeli nieobecność dłużej trwała lub nie jest usprawiedliwioną, wynagrodzenie za czas przerwy służbowej nie ma miejsca.

Jeżeli funkcyonaryusz Prokuratury zostaje uwolnionym od urzędu bez wyrażenia przyczyny, należy mu się wynagrodzenie za miesiąc, w ciągu którego uwolnionym został.

§. 94. Jeżeli wypada wstrzymać wypłacanie wynagrodzenia, wiadomość o tem udzieli niezwłocznie Nadprokurator Prezydentowi Sądu Krajowego Wyższego przy wymienieniu dnia, z którym wypłacanie ma być wstrzymane.

§. 95. Prokurator może udzielić urlop funkcyonaryuszowi Prokuratury w ciągu jednego roku na dni 14, Nadprokurator zaś na 6 tygodni.

5. Obowiązki urzędowania.

§. 96. Funkcyonaryusze Prokuratury powinni urząd poruczony sobie od Rządu sprawować z jak największą usilnością i jak najsumienniejszą, do poleceń swoich przełożonych ściśle się stosować, a osobliwie zachować święcie tajemnicę urzędową. Nie wolno im od nikogo z powodu służby przyjmować datków ani pośrednio ani bezpośrednio, ani innej odnosić korzyści.

O przystąpieniu do towarzystwa politycznego powinni donieść Prokuratorowi.

6. Kara dyscyplinarna.

§. 97. Prokurator może przeciw funkcyonaryuszowi Prokuratury za uchybienia przeciw obowiązkom orzec utratę wynagrodzenia aż do wysokości jednomiesięcznej raty.

Przeciw takowemu orzeczeniu można założyć zażalenie do Nadprokuratora w ciągu dni ośmiu. Zażalenie należy wnieść do Prokuratora.

7. Kary porządkowe.

§. 98. Jeżeli funkcyonaryusz Prokuratury dopuszcza się opieszałości, Prokurator może go przynaglać karami porządkowymi aż do ilości 3 zł.

Zażalenie przeciw temu nie jest dozwolone; wszelako po dostatecznem usprawiedliwieniu, karę porządkową uchylić należy. Oprócz tego Prokurator może uwolnić od rozciągniętej kary, jeżeli są do tego powody, które na wzgląd zasługują.

8. Usunięcie od służby.

§. 99. Jeżeli wyjdą na jaw okoliczności, które funkcyonaryusza Prokuratury byłyby wyłączyły od otrzymania posady, albo jeśli tenże dopuści się grubego naruszenia obowiązków, Nadprokurator natychmiast go usunie.

9. Chwilowe zastępstwo funkcyonaryuszów Prokuratury.

§. 100. Jeżeli obowiązki Prokuratury przy sądzie powiatowym nie mogą być pełnione, dla tego że w obecnej chwili niema organu, któryby do tego był powołany albo go zaszła przeszkoda, wówczas sędzia powiatowy mocen jest w przypadkach naglących ustanowić chwilowym funkcyonaryuszem prokuratury podwładnego sobie urzędnika sądu albo uzdolnionego do tego członka zwierzchnictwa gminnego siedziby urzędowej, albo gdy żadne z tego dwojga nie jest możnem, innego męża godnego zaufania. W obu ostatnich razach oprzysiądz należy powołanego, chyba że tenże zostaje już w służbie rządowej.

O nastąpieniem zarządzeniu będzie niezwłocznie udzieloną wiadomość Prokuratorowi.

Postępowanie z doniesieniami.

§. 101. Organy prokuratury przy sądach powiatowych przyjmować będą wszelkie do nich przychodzące doniesienia o przestępstwach, nie należących do rzędu tych, które tylko na żądanie strony interesowanej ścigane być powinny, a jeżeli takowe doniesienia ustnie są czynione, spiszą je w krótkości.

Doniesienia o przekroczeniach oddadzą (§. 451 K. P. K.) natychmiast sądowi powiatowemu z wnioskiem o ukaranie. Jeżeli sprawca jest niewiadomy, zawezwą, jeśli potrzeba, sąd lub władzę bezpieczeństwa o odbycie dochodzeń wstępnych.

Jeżeli jednak sądzą że niema prawnej przyczyny do ścigania w drodze sądowej, zwrócą doniesienie przy wyrażeniu w krótkości pobudek, akty zaś dołączą do wykazu miesięcznego Prokuratorowi przedłożyć się mającego.

Jeżeli czyn doniesiony zdaniem ich stanowi zbrodnię lub występek, który z urzędu ścigać należy, wówczas prześlą (§. 89 K. P. K.) niezwłocznie doniesienie sądowi powiatowemu.

Zawiadomienie rościciela prywatnego.

§. 102. Jeżeli organy prokuratury odmawiają nastawania o ściganie, zawiadomią o tem pisemnie rościciela prywatnego (§. 449 K. P. K.).

Postępowanie w razie dostawienia aresztowanych.

§. 103. Jak tylko organy prokuratury otrzymają zawiadomienie o dostawieniu podejrzanego o przekroczenie, powinny zaraz wnieść o ściganie lub oznajmić że nie czynią wniosku o ściganie.

Rozporządzenie karne.

§. 104. Jeżeli przypuszczenia w §. 460 K. P. K. wyrażone, mają miejsce, wnieść należy o wydanie rozporządzenia karnego bez uprzedniego postępowania.

Odstąpienie od ścigania.

§. 105. Prokurator może polecić organom prokuratury aby w przypadkach być wyraźnie określonych, być we wszystkich nie odstępowali od swoich w ślad §. 451 K. P. K. postawionych wniosków o ściganie tylko za otrzymaniem od niego przyzwoleniem.

Znoszenie się z sądami.

§. 106. Znoszenie się z sądem o ile można, ustnie odbywać się ma. Wnioski powinny być podawane na piśmie, chyba że sąd poświadcza ich osnowę.

W stosunkach ze sądem organa prokuratury, winny mu zawsze okazywać należne poważanie.

Na rozprawach głównych zasiadają po prawej stronie sędziego i stojący do sądu przemawiają.

Korespondencya.

§. 107. Pisemna korespondencya organów prokuratury ze swemi władzami przelozonemi odbywa się przez raporty, z innemi władzami przez odezwy.

W wygotowach do stron zachować mają formy zwykłe przez władze publiczne używane.

Przeglądanie aktów.

§. 108. Organy prokuratury mają prawo przeglądać znajdujące się w sądzie powiatowym a przekroczeń dotyczące akty.

Registratura.

§. 109. Organy prokuratury powinny exhibity, które zatrzymują oznaczać bieżącemi liczbami i w tym porządku ułożone, podług lat w pęki związane i przeziernie spisane, starannie zachowywać.

Przy ustaniu ich działalności urzędowej oddadzą akty swoim następcom.

Akty registratury.

§. 110. Prokurator obowiązany jest polecić aby mu akty registratury w pewnych odstępach czasu przez organy prokuratury przedkładane były. Zarządzi wyłączenie i zniszczenie aktów, które się stały niezdatnemi do użycia oraz zachowanie w swojej własnej registraturze innych aktów, bez których organy prokuratury obejść się mogą.

Czynności urzędowe komisyjne.

§. 111. Prokuratorowie udzielą organom prokuratury przy sądach powiatowych stosowne skazówki pod tym względem azali i w których przypadkach mają brać osobiście udział w czynnościach urzędowych, przekroczeń dotyczących, a po za miejscem siedziby sądu powiatowego odbywanych.

Jeżeli organy prokuratury na podstawie takich skazówek brały udział w czynnościach urzędowych po za siedzibą sądową, wówczas należy się im zwrot potrzebnych wydatków podróży oraz stosowne wynagrodzenie kosztów wyżywczego i pobytu. Wymiar skuteczni prokurator, wypłata zaś nastąpi z funduszu zapasowego na koszt karno-sądowe sądu powiatowego.

Co się tyczy urzędników władzy politycznej, oraz władz policyjnych i sądowych, którym poruczono pełnienie czynności prokuratury przy sądach powiatowych, wysokość ich należności w takich przypadkach oznaczają przepisy dla nich istniejące.

Wykaz miesięczny.

§. 112. Organy prokuratury przy sądach powiatowych przesyłać będą prokuratorowi z upływem każdego miesiąca wykaz wytoczonych spraw karnych i co w nich uczyniły według wzoru XXI.

Prokurator wykaz ten sprawdzi i odeśle niezwłocznie, wraz ze swemi uwagami i skazówkami, jakieby za potrzebne uznał.

§. 113. Nadto donosić należy prokuratorowi osobno o każdym przekroczeniu ustawy drukowej, ustaw o prawie stowarzyszania się i zgromadzania, tudzież w ogóle o każdym ważnym wypadku przekroczenia i jeżeli nie chodzi o naglące zarządzenia, skazówek jego oczekiwać.

Raporty o czynnościach organów Prokuratury.

§. 114. Z końcem każdego roku prokurator składać będzie nadprokuratorowi raport o czynnościach organów prokuratury przy sądach powiatowych, o ważniejszych zaś wypadkach, tychże organów dotyczących za każdym razem, donosić mu jest obowiązany.

Formularz I do §. 33 Przepisów o wykonaniu K. P. K.

C. k. Sad

Tabella

1.	2.	3.	4.
Imię, nazwisko i przezwisko wiek, religia, stan, zatrudnienie. Majątek, opis osoby	a) Miejsce urodzenia, b) miejsce zamieszkania lub pobytu, c) gmina, do której należy	Poprzednie sprawowanie się	Na ostatku popelnione przestępstwo z §§. K. K. Spółnik lub uczestnik
Imię, nazwisko i przezwisko : Wiek : Religia : Stan : ma dzieci prawych : Zatrudnienie : *) Urzędnik publiczny i nauczyciel Duchowny { katolicki : innego wyznania : Gospodar- { posiadacz gruntu i stwo wiej- { dzierżawca : skie { officyalista, służący niższo- rzędny, na- jemnik : Handel i { przedsiębiorca, bę- przemysł { dący w obowiązku, pomocnik, najemnik Posiadacz domu i kapitalista : Oficer : Lekarz : Uczony, literat, artysta Służący innego zawodu : bez pewnego zarobkowania : Majątek *) { zamożny : niedostatni : ubogi : Opis osoby. Wzrost : Usta : Budowa : Zęby : Twarz : Broda : Cera : Podbródek : Włosy : Znaki szczególne : Brwi : Mówi po : Oczy : Odzież : Nos :	a) Miejsce urodzenia : b) Ostatnie miejsce zamieszka- nia lub pobytu : Niewiadome lub (niesłałe) za granicą : w kraju : a to : Wieś : Miasto liczące { mniej mniej lub wię- cej nad 10.000 { mieszkańców { więcej Powiat ziemiański : „ przemysłowy : „ mieszany : c) Gmina, do której należy :	Używa dobrej sławy, *) wątpliwej { rozpusty pijaństwa próżniactwa z powodu { skłonności do gwałtów Do 14 roku życia chował się *) w poza domem rodzicielskim Poprzednie ukarania	

*) W razie twierdzącym zapisać w tych rubrykach „tak“, w innych zaś razach nie wypełniać onych.

Liczba rejestru głównego

Liczba wyroku

—18

wykazawcza.

5. Wyciąg z ostatniego wyroku	6. Dzień rozpoczętej kary więzienia lub aresztu	7. Kara kończy się w razie odbycia jej w are- ście spół- nym	w are- ście odoso- bnionym	8. Usposobienie fizyczne i moralne, stopień wykształcenia (uczył się religii, po- bierał nauki począ- tkowe i inne)	9. U w a g a	10. Sprawowanie się podczas kary
<p>Wyrokiem Sądu</p> <p>z dnia</p> <p>18</p> <p>L.</p> <p>za zbrodnię :</p>				<p>Umie czytać i pisać</p>	<p>Koszta postę- powania karne- go mogą być ściągnięte</p>	<p>Do wykonania kary</p> <p>dnia 18</p>

Formularz II do §. 52 Przepisów o wykonaniu K. P. K.

Rachunek z użycia kar pieniężnych w myśl §. 7 K. P. K. rozciągniętych.

W p l y w				W y d a t e k				
Liczba bieżąca	Wyrażenie tytułu prawnego	Ilość		Liczba bieżąca	Nazwisko odbiera- jącego	Ilość		Uwaga
		zł.	et.			zł.	et.	

U w a g a. Poświadczenia odbioru przez odbierających powinny być oznaczone liczbą bieżącą Wydatku i przyłączone do rachunku.

Rejestr sądu powiatowego dotyczący

[illegible]

spraw o przekroczenia wytoczonych.

Wyrok kotuma- cyjny	Sprzeciw za- łożony prze- ciwko wyro- kowi kontra- macyjnemu		Dzień rozpra- wy	Stre- szenie wyroku	Powo- ływ za- łożony przez	Orze- czenie w dru- giej in- stan- cyi	Ponowna rozprawa i jej wy- nik sta- nowczy	Wykona- nie kary aresztu		Kara pienie- żna L. ra- chunku	Inne posta- nowienie	Uwaga
	Przychy- lono się	Odrzu- cono						Począ- tek	Koniec			
		Nie było zażalenia										
		Skutek zażalenia										

Formularz V do §. 58 Przepisów o wykonaniu K. P. K.

Rejestr Główny Trybunału pierwszej Instancji dotyczący postępowania uprzedniego w sprawach o zbrodnie i wy- stepki.

[illegible]

ni pierwsze

[illegible]

Wykaz czynności sądu

[illegible]

powiatowego w sprawach karnych.

[illegible]

Trybunału pierwszej instancyi.

Liczba dotąd jeszcze wiszących przypadków karnych	Ilość wniesionych do Sądu doniesień	Bez odbycia rozprawy głównej załatwiono przypadków karnych	Ilość rozpraw głównych *)		Odstąpiono przypadków karnych	Ilość aresztowanych	Bez wydania wyroku stanowczego w pierwszej instancyi pozostało przy końcu roku w aresztach
			przed przysięgłymi	przed Trybunałem			

Uchwały Izby Radnej					Ilość sędziw przygotowanych i dochodzeń wstępnych w skutek delegacji w ślad §. 12 K. P. K.	Z pomiędzy tych na żądanie obwinionego wróciło do Trybunału	Prośby o złagodzenie kary §. 410 K. P. K.		Prośby o ułaskawienie §. 411 K. P. K.		Czynności komisyjnych poza miejscem urzędowania	
w skutek zażalenia			Wznowienie w ślad §. 352 K. P. K.	Odsądzeń od praw obywatelskich (§. 423 K. P. K.)			Wydań (§. 59 K. P. K.)	przedłożono	odrzucono	przedłożono		odrzucono
oskarżyciela	obwinionego	innych osób										

*) Do tej rubryki zaciągać należy i rozprawy w sprawach drukowych.

*) Do tej rubryki zaciągać należy i rozprawy w sprawach drukowych.

Wykaz czynności Trybunału pierwszej instancji

[illegible]

krajowego Wyższego.

[illegible]

Zażaleń przeciw uchwałom Trybunału								Zażalenia oskarżyciela przyłączają- cego się prze- ciw uchwałom zaniechania Izby Radnej	Zażalenia w ślad §. 494 K. P. K. przeciw roz- strzygom w sprawach drukowych	Prośby o złagodzenie kary §. 410 K. P. K.			Prośby o ułaskawienie §. 411 K. P. K.			
wyniesionych przez																
Prokuratora		oskarżyciela prywatnego		obwinionego		inne osoby										
ze skutkiem	bez skutku	ze skutkiem	bez skutku	ze skutkiem	bez skutku	ze skutkiem	bez skutku	przychylnono się	odrzucono	ze skutkiem	bez skutku	odrzucono	przychylnono się	przedłożono	odrzucono	przedłożono

Formularz XV do §. 63 Przepisów o wykonaniu K. P. K.

Wykaz czynności Trybunału

Tablica A.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Najwyższego jako Sądu Kasacyjnego.

[illegible]

Wykaz czynności Trybunału

Tablica C.

[illegible]

Księga zapisków o rozprawach

Liczba bieżąca	Numer rejestru głównego trybunal- skiego i nazwisko Referenta Prokura- toryi	Nazwisko oskarżonego	Przestępstwo	Dzień wyroku	Wyrok	
					kara wolność odejmująca	kara pie- niężna

Formularz XVII do §. 85 Przepisów o wykonaniu K. P. K.

Wykaz czynności

Wymienienie Prokuratoryi	Z roku prze- szłego pozos- tało zale- głych podań	Przybyło	Załatwiono	Pozostało podań niezałatwionych	Ilość doniesień w Prokuratoryi spisanych	Ilość aktów oskarżenia przez Prokuratoryę wniesionych	Ilość przy- padków kar- nych załatwionych bez rozprawy główniej		Ilość odbytych rozpraw głów- nych, do któ- rych wchodziła Prokuratorya				Późniejsze przystąpienie Prokuratoryi do zaskarżeń subsidiarnych	Przy- stąpie- nie do zaskar- żeń prywat- nych
							ze	bez	przed Sądem przy- się- głych w spra- wach o	przed Trybu- nałem w spra- wach o				
śledz- twem przy- goło- waw- czem	śledz- twa przy- goło- waw- czego	wstępki zbrodnie	wstępki zbrodnie											

Uwaga. Rubryka 8. zawierać ma wszystkie rozprawy główne tudzież rozprawy w sprawach drukowych (ru-
bryka 12) odbyte.

Uwaga. Rubryka 8. zawierać ma wszystkie rozprawy główne tudzież rozprawy w sprawach drukowych (rubryka 12) odbyte.

Prokuratoryi.

[illegible]

[illegible]

Ilość osób, przeciw którym akt oskarżenia wniesiono		Zaskarżenie wyniósł		
w końcu roku zeszłego zostało	w ciągu roku przybyło	Prokurator	oskarżyciel prywatny	oskarżyciel przy- łączający się

Prokuratoryi.

akt oskarżenia wniesiono.

Ilość oskarżonych, którzy przeciw aktowi oskarżenia				Ilość osób, przeciw którym w końcu roku zaskarżenie w zawieszeniu pozostało
nie wynieśli sprzeciwu	wynieśli sprzeciw			
	Skutek sprzeciwu			
	odbyte rozprawy głównej	zakończenie sprawy bez rozprawy głównej	odstąpienie innemu Sądowi	

Wykaz statystyczny

Tablica D. Postępowanie orzekające

[illegible]

Wykaz statystyczny

Tablica E. dotycząca zbrodni i występków

[illegible]

Prokuratoryi.

tudzież kar za takowe rozciągniętych.

[illegible]

Wykaz statystyczny

Tabela E. dotycząca zbrodni i występków

[illegible]

oraz kar za takowe rozciągniętych.

[illegible]

Wykaz statystyczny Prokuratorji.

Tablica F.

dotycząca osobistych stosunków osób za zbrodnie lub występki skazanych.

Przestępstwo	Łączna ilość skazanych	Płeć i wiek												Stan familijny										Religia						
		Osoby mające												stanu wolnego			zostające w stanie małżeńskim				poprzednio w stanie małżeńskim				dzieci	katolicka	grecka nie unicka	ewangelicka	możeszowa	innego wyznania
		mniej niż 16 lat		od 16 do 20 lat		od 20 do 30 lat		od 30 do 60 lat		nad 60 lat		M.	K.				M.	K.	M.	K.	M.	K.								
		M.	K.	M.	K.	M.	K.	M.	K.	M.	K.			M.	K.	M.							K.	M.						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27		
A. Zbrodnie: jak na Tablicy E.																														
B. Występki: jak na Tablicy E.																														

Zawód		Ukształcenie				Majątek		Obywatelstwo krajowe		Z pomiędzy tych było																															
		Czytać i pisać		nie umiający		Posiadający wyższe ukształcenie		bez majątku z niejakim majątkiem zamożni		Należący do krajów w Radzie państwa zastępowanych		Należący do krajów korony węgierskiej		Cudzoziemcy		niewiadomej krajowości																									
Gospodarstwo wiejskie		Handel i sposób zarabkowania		Duchowni		kato-licy innych wyznań		Uczni, literaci, artyści		Służący		Osoby innych zawodów		Osoby bez pewnego sposobu zarabkowania		umi-jęt-ni		nie umi-jęt-ni		Posiadający wyższe ukształcenie		bez majątku		z niejakim majątkiem		zamożni		Należący do krajów w Radzie państwa zastępowanych		Należący do krajów korony węgierskiej		Cudzoziemcy		niewiadomej krajowości		Z pomiędzy tych było					
																																				jeszcze nigdy za zbrodnę, występ-pek lub przekro-czenie nie		już raz lub kilka razy za występ-pek lub prze-kroczenie		jeden raz	
28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62							
Posiadaacz grun- tów	lub dzierżawca	Będący w obowią- żkach	Inni studzy i naje- mcy	Samoiści	przebiegający	Będący w obowią- żkach	Pomoenicy i naje- mcy	Posiadacze domów i kapitałisci	Urzędnicy i nauczyciele pu- bliczni	Oficerowie	Lekarze	Advokaci i notaryusze	kato- licy	innych wyzna- ń	Uczni, literaci, artyści	Służący	Osoby innych zawodów	Osoby bez pewnego sposobu zarabkowania	umi- jęt- ni	nie umi- jęt- ni	Posiadający wyższe ukształcenie	bez majątku	z niejakim majątkiem	zamożni	Należący do krajów w Radzie państwa zastępowanych	Należący do krajów korony węgierskiej	Cudzoziemcy	niewiadomej krajowości													

Wykaz statystyczny Prokuratoryi.

Tablica G dotycząca orzeczeń Sądów powiatowych w sprawach o przekroczenia.

[illegible]

Formularz XVIII.

Wykaz Statystyczny Prokuratoryi dotyczący spraw o przekroczenia, toczących się w Sądach Powiatowych oraz kar za takowe rozciągniętych.

Tablica H.

Przekroczenia	1	2	Ilość oskarżonych	3	Ilość obwinionych, których od oskarżenia uwolniono	Ilość obwinionych, których skazano											
						na karę aresztu trwającego				8 dni i mniej	na kary pieniężne i inne majątkowe	9	na utratę praw i upoważnień	10	Łączna ilość		
						przeszło 3 miesiące	przeszło jeden miesiąc aż do 3 miesięcy	przeszło 8 dni do jednego miesiąca	8 dni i mniej								
I. Zbrodnie małoletnich jako przekroczenia karać się mające §§. 237, 269 a) i 270—272 K. K.																	
II. Przeciw spokojności publicznej i porządkowi																	
a) Namawianie do bezpodstawnych zażaleń §. 301 K. K.																	
b) dawanie pomocy odnośnie do przekroczeń, orzecztwu Sądów przydzielonych §. 307 K. K.																	
c) rozsiewanie fałszywych zatrważających wieści lub przepowiedni §. 308 K. K.																	
d) nieprawne rozgłaszania §. 309 K. K.																	
e) składki lub subskrypcye w celu udaremnienia prawnych następstw przestępstw §. 310 K. K.																	
Ogółem																	
III. Przeciw instytucjom publicznym i urządzeniom, do bezpieczeństwa powszechnego służącym (Rozdział VI. Części II. K. K.)																	
a) Kuszenie do nadużycia władzy urzędowej §. 311 K. K.																	
b) obraza urzędników lub straży §. 312 i 313 K. K.																	
c) wtrącenie się do wykonywania służb publicznych §§. 314 K. K.																	
d) inne przekroczenia																	
Ogółem																	
IV. Przeciw obowiązkom publicznego urzędu (Rozdział VII.)																	

Przekroczenia		Ilu oskarżonych	Ilu obwinionych uwolniono od oskarżenia	Ilu obwinionych skazano						
				na karę aresztu trwającego				na kary pieniężne i inne majątkowe	na utratę praw i upoważnień	Łączna ilość
				przeszło 3 miesiące	przeszło jeden miesiąc aż do 3 miesięcy	przeszło 8 dni aż do jednego miesiąca	8 dni i mniej			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
V. Przeciw bezpieczeństwu życia (Rozdział VIII.)	a)	ciężkie uszkodzenie na ciele przez zaniedbanie §. 335 i 336 K. K.								
	b)	zatrącenie porodu §§. 339 i 340 K. K.								
	c)	ciężkie uszkodzenie na ciele przez przejechanie lub rozstratowanie §§. 341 i 342 w związku z §. 335 K. K.								
	d)	ciężkie uszkodzenie na ciele przez handel trucizną bez upoważnienia lub niedbalstwo w przechowaniu i odosobnieniu trucizny §§. 361—371 w związku z §. 335 K. K.								
	e)	ciężkie uszkodzenie na ciele w skutek zaniedbanego dozoru nad dziećmi itd. §. 376 do 378 w związku z §. 335 K. K.								
	f)	ciężkie uszkodzenie na ciele w skutek zaniedbania środków ostrożności przy budowaniu §§. 380—385 w związku z §. 335 K. K.								
	g)	inne przekroczenia								
Ogółem .										
VI. Przeciw zdrowiu.	a)	przekroczenie przepisów wydanych podczas zarazy na bydło §§. 400—402 K. K.								
	b)	fałszowanie napojów, szkodliwe zdrowiu przyrządzanie lub przechowanie towarów pożywalnych §§. 403, 405, 407 i 408 K. K.								
Ogółem .										
VII. Przeciw bezpieczeństwu ciała. (Rozdział X.)	a)	samowolne kalectwo §§. 409 i 410								
	b)	umyślne i przy bijatykach zachodzące uszkodzenia na ciele z §§. 411 i 412 K. K.								
	c)	złe obchodzenie się §§. 413—420 K. K.								
	d)	ciężkie uszkodzenie na ciele z §§. 425 i 426 K. K.								
	e)	inne przekroczenia								
Ogółem .										
VIII. Przeciw bezpieczeństwu własności. (Rozdział XI.)	a)	niezachowanie przepisów mających na celu zapobieżenie niebezpieczeństwu od ognia §§. 434—439 K. K.								
	b)	kradzieże §§. 460, 463, 464 K. K.								
	c)	przeniewierzenie §§. 461, 463, 464 K. K.								

[illegible]

Tablica J dotycząca

[illegible]

wydań.

[illegible]

Formularz XX do §. 90 Przepisów o wykonaniu K. P. K.**Rota przysięgi dla funkcyonaryuszów Prokuratury.**

Przysięgam na Boga Wszechmocnego i ślubuję na mój honor i wierność, że Jegu Cesarskiej i Królewsko-Apostolskiej Mości Najjaśniejszemu Monarsze i Panu **Franciszkowi Józefowi Pierwszemu**, z Bożej łaski Cesarzowi Austryi i Królowi Węgier, Królowi Czech, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi, Arcyksięciu Austryi itd. a po Nim Jego dziedzicom i następcom z Jego Najjaśniejszego rodu i krwi pochodzącym bezwarunkowo będę wiernym i posłusznym, przestrzegając ściśle zasadniczych Ustaw Państwa; przysięgam że obowiązki do urzędu mego przywiązane sumiennie pełnić będę.

Tak mi Boże dopomóż!

Wykaz organów Prokuratury przy Sądach Powiatowych.

[illegible]

*) W tej rubryce zamieścić należy liczbę exhibitu Sądu powiatowego.